

af kontakt til andre myndigheder, og der kan være tale om en løbende kontakt afhængig af behovet. En egentlig behandling omfattes derimod ikke af bestemmelsen.

Der er i øvrigt vide grænser for rådgivningens omfang, afhængigt af den enkeltes problemer og den sagkyndige bistand, kommunen selv råder over eller kan trække på via amtskommunen. Rådgivningen vil ofte bestå i, at der i samarbejde med den enkelte lægges en plan omfattende andre former for hjælp.

Kommunens pligt til ved opsøgende virksomhed at give tilbud om rådgivning om sociale problemer er reguleret i forslagens §§ 5 og 66.

Stk. 2 fastslår vigtigheden af, at kommunen i forbindelse med den almindelig rådgivning er opmærksom på, om der er behov for mere omfattende hjælp.

Til afsnit II

Børn og unge

Til kapitel 3

Generelle bestemmelser

Til § 4

Bestemmelsen angiver formålet med den samlede kommunale og amtskommunale indsats på hele børne- og ungeområdet og skal ses i sammenhæng med lovens overordnede formålsbestemmelse, jf. forslagens § 1.

Bestemmelsen angiver, at målet for indsatsen overfor børn og unge principielt er det samme, uanset om barnets eller den unges behov er af generel eller særlig karakter. Bestemmelsen understreger således, at den særlige indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte skal ses i tæt sammenhæng med og bygge på de generelle tilbud.

Bestemmelsen præciserer endvidere, at kommunen og amtskommunen skal sikre, at den indsats over for børn og unge samt deres familier, der iværksættes efter denne lov, indgår som en del af den samlede indsats over for børn og unge. Bestemmelsen lægger således op til en samlet indsats, der på tværs af lovgivningen, administrative strukturer og faglige kompetencer skal opfylde det overordnede formål.

Det betyder, at indsatsen efter denne lov må tilrettelægges i sammenhæng med den indsats, der iværksættes for eksempel efter lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge og som led i pædagogisk-psykologisk rådgivning efter folkeskoleloven. Bestemmelsen skal således styrke det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde.

Information om indsatsen på børne- og ungeområdet (fx i form af servicedeclarationer og redegørel-

ser for formål og indhold af væsentlige ydelser) er bl.a. væsentlig for brugernes medindflydelse og reelle valgmuligheder og for deres mulighed for at deltage aktivt i den kommunalpolitiske debat om kommunens serviceniveau og om prioriteringen mellem de enkelte tilbud.

Sådanne overvejelser var baggrund for indførelsen af den kommunale styrelseslovs § 62, hvorefter kommunen mindst hvert andet år over for kommunens borgere skal redegøre for indholdet og omfanget af de væsentligste kommunale ydelser, der tilbydes eller vil blive tilbudt kommunens beboere. Redegørelsen skal tillige indeholde oplysninger om de mål, som kommunen har sat for udviklingen på de pågældende områder.

Baggrunden for § 62 er et ønske om at sikre, at der i alle kommuner og amtskommuner gives borgerne en tilgængelig oversigt over, hvilke rammer og målsætninger kommuner og amtskommuner har sat for de kommunale serviceydelser. Bestemmelsen er her ved helt på linie med indholdet i den sociale styrelseslovs § 26 om Det sociale Informations- og Analysesystem, der foreslås videreført i forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 5

Bestemmelsen er en tydeliggørelse af bistandslovens § 28 vedrørende den del af rådgivningen, der henvender sig til børn og unge samt deres familier. Det præciseres, at rådgivningen skal ydes så tidligt som muligt med henblik på at få familier til at fungere bedre. Bestemmelsen lægger således vægt på, at der skal være adgang til familieorienteret rådgivning for både enkeltmedlemmer og hele familien, også uden at der i øvrigt er eller skal iværksættes andre former for støtte. Bestemmelsen har således et klart forebyggende sigte. Viser det sig i forbindelse med rådgivningen, at barnet, den unge eller familien har behov for anden form for støtte, finder bestemmelserne i forslagens kapitel 8 anvendelse. Det er indeholdt, at familien har krav på rådgivning uanset årsagen til behovet. Ved familieorienteret forstås, at der kan rådgives om alle aspekter, der har betydning for børn, unge og deres familier.

Der er ikke notatpligt, når det kun er rådgivning, der ønskes og tilbydes.

I tilfælde, hvor et barn eller en ung selv søger rådgivning, og hvor henvendelsen giver anledning til at overveje, om der er behov for en nærmere undersøgelse med henblik på iværksættelse af egentlige foranstaltninger, vil der være notatpligt med hensyn til de faktiske oplysninger, som forvaltningen kommer i